

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Karla Kosteckého a soudců JUDr. Pavla Vacka a Mgr. Lucie Trejbalové v právní věci žalobců **a) Ing. P.T.**, bytem xx, **b) E.P.** bytem xx, zastoupených JUDr. Janem Vodičkou, advokátem se sídlem Valdštejnská 381/6, 460 01 Liberec 2, proti žalovanému **Katastrálnímu úřadu pro Liberecký kraj** se sídlem Rumjancevova 149/10, 460 65 Liberec, **v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,**

t a k t o :

- I. **Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem** Katastrálního úřadu v Liberci, spočívajícím ve změně údajů katastru nemovitostí, po které pozemek parc. č. 206 o výměře 260 m², způsob využití zastavěná plocha a nádvoří, je evidován jako pozemek parc. č. 206/1 o výměře 255 m², způsob využití zastavěná plocha a nádvoří, a pozemek parc. č. 206/2 o výměře 4 m², způsob využití ostatní plocha, ostatní komunikace; a pozemek parc. č. 115 o výměře 1379 m², způsob využití zahrada, je evidován jako pozemek parc. č. 115/1 o výměře 1300 m², způsob využití zahrada, a pozemek parc. č. 115/2 o výměře 79 m², způsob využití ostatní plocha, ostatní komunikace, vše v k.ú. Záskalí, **s e z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci podali v zákonné lhůtě žalobu proti nezákonnému zásahu ve smyslu § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Ten spatřují v tom, že žalovaný provedl záznam v katastru nemovitostí, kterým původní pozemek parc. č. 206 o výměře 260 m², způsob využití zastavěná plocha a nádvoří, rozdělil na pozemky parc. č. 206/1 o výměře 255 m², způsob využití zastavěná plocha a nádvoří, a parc. č. 206/2 o výměře 4 m², způsob využití ostatní plocha, ostatní komunikace; a pozemek parc. č. 115 o výměře 1379 m², způsob využití zahrada, rozdělil na pozemky parc. č. 115/1 o výměře 1300 m², způsob využití zahrada, a parc. č. 115/2 o výměře 79 m², způsob využití ostatní plocha, ostatní komunikace, to vše v k.ú. Záskalí.

Žalobci popsali, že dne 22. 5. 2012 jim žalovaný oznámil, že provedl zápis v katastru nemovitostí, při kterém došlo k rozdělení pozemků evidovaných ve vlastnictví žalobců a ke změně způsobu využití jejich pozemků, jak bylo rozvedeno shora. Provedení záznamu do katastru nemovitostí považují žalobci za nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. s odkazem na usnesení Nejvyššího správního soudu č.j. 7 Aps 3/2008-98. Podle žalobců k provedení záznamu došlo bez jejich vědomí, žalobci nebyli o žádosti města Hodkovic nad Mohelkou o změnu druhu části jejich pozemků, oddělených geometrickým plánem č. 348-252/2008, informováni. Podle žalobců nemohlo být rozhodnutí Městského úřadu Hodkovic nad Mohelkou č.j. hso/4145/2008, kterým bylo rozhodnuto v řízení o určení právního vztahu, podkladem pro učiněný záznam v katastru nemovitostí (o rozdělení jejich pozemků a o změně způsobu využití), neboť ve výrokové části tohoto rozhodnutí není uvedeno, že dojde k rozdělení pozemků, není zde žádná zmínka o tom, že by mělo dojít ke změně způsobu využití pozemků. Žalobci tedy tuto listinu nepovažují za řádný podklad k provedení záznamu podle § 7 odst. 1 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, neboť na základě tohoto rozhodnutí správního orgánu nedošlo ke vzniku, změně či zániku práv uvedených v § 1 odst. 1 cit. zákona. Tímto rozhodnutím totiž nebyly pozemky rozděleny, ani nebyl měněn jejich způsob využití, byla jen deklarována existence účelové komunikace. Městský úřad Hodkovic nad Mohelkou překročil meze své působnosti, pokud v řízení o otázce existence veřejně přístupné účelové komunikace rozhodoval o rozdělení pozemků a změně způsobu o využití těchto pozemků. Žalovaný zasáhl do vlastnického práva žalobců bez jejich souhlasu, když rozdělil jejich pozemky a změnil způsob jejich využití. Uvedený postup je zásahem, který představuje omezení vlastnického práva bez náhrady. Z uvedených důvodů žalobci navrhuji, aby soud určil, že je označený zásah nezákonný a žalovanému správnímu orgánu přikázal obnovit stav před zásahem.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že ve věci bylo vedeno řízení o změně jiných údajů v katastru nemovitostí. Změna se týkala údajů o druhu pozemků a způsobu využití. V žádném případě nebyl navrhován zápis vzniku, změny nebo zániku nějakého práva či právního vztahu, ale jednalo se o postup dle § 6 zákona č. 344/1992 Sb., zákona o katastru nemovitostí České republiky (katastrálního zákona). Žalovaný odkázal na § 10 odst. 1 písm. d) zákona o katastru nemovitostí, podle něhož jsou povinni vlastníci a jiní oprávnění ohlásit katastrálnímu úřadu změnu údajů katastru, které se týkají jejich nemovitostí. Žalovaný se dále vyjadřoval ke svému oprávnění provést změnu jiných údajů v katastru nemovitostí na základě žádosti Města Hodkovic nad Mohelkou, které je vlastníkem místních komunikací, na základě listin, které byly žalovanému předloženy. Podle žalovaného rozhodnutí Městského úřadu nad Mohelkou, týkající se části pozemků parc. č. 115 a parc. č. 206, a stavebním úřadem vydané sdělení o skutečném druhu pozemků v terénu, byla listinami, které byly podkladem pro zápis změny druhu pozemků. Samotným rozhodnutím Městského úřadu Hodkovic nad Mohelkou nebyl způsob využití pozemků měněn, jednalo se pouze o deklaratorní rozhodnutí. Činností katastrálního úřadu nedošlo k rozdělení pozemků ani ke změně využití pozemků, k reálnému rozdělení i ke změně ve způsobu využití pozemků došlo již v minulosti tím, že na pozemcích vznikla komunikace. Žalovaný pouze vyznačil změnu údajů o pozemcích v souladu s listinami, které byly vydány příslušnými úřady a které potvrzují stav těchto nemovitostí. Zápisem změn nedošlo k žádnému zásahu do vlastnických práv žalobců, když zápisem změn údajů o těchto pozemcích se fakticky nezměnilo nic na již reálně existujícím stavu nemovitostí, se kterým byli vlastníci jako účastníci předchozích správních řízení seznámeni. Vyrozumění žalovaného o provedení záznamu do katastru nemovitostí nebylo správně

označeno, ze samotného obsahu oznámení však jednoznačně vyplývá, že byl proveden zápis na základě uvedených listin, z obsahu oznámení neplyne, že by došlo ke změně vlastnického práva u dotčených pozemků, ani ke vzniku, změně či zániku jakéhokoliv věcného práva. Katastrální úřad na základě předložených listin neprováděl žádný zápis vzniku, změny či zániku věcného práva ve smyslu § 7 odst. 1 zákona č. 265/1992 Sb., ale prováděl zápis změn jiných údajů katastru, a to údajů o parcelách – o druhu pozemku a způsobu jejich využití. K zásahu do vlastnického práva nedošlo činností žalovaného, omezení vlastnického práva vyplývá z tzv. obecného užívání komunikace ve smyslu § 19 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Dle žalovaného se žalobci mohou nápravy domáhat jinými prostředky, a to postupem dle § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb.

V podané replice žalobci zopakovali, že rozhodnutí Městského úřadu Hodkovice nad Mohelkou č.j. hso/4145/2008 a sdělení stavebního úřadu sú-2012/J-328 a geometrický plán č. 348-252/2008 nemohou být dostatečným podkladem pro provedení záznamu v katastru nemovitostí, spočívajícím v rozdělení pozemků žalobců a ve změně způsobu využití těchto pozemků. Ve výrokové části prvně označeného rozhodnutí není uvedeno, že dojde k rozdělení pozemků, není zde zmínka o změně způsobu využití pozemků. O změně druhu pozemků je příslušný rozhodovat stavební úřad, ten však ve věci nerozhodl a pouhé sdělení stavebního úřadu není dostatečným podkladem pro zápis změny druhu pozemku.

Skutkové okolnosti případu nejsou sporné a plynou ze správního spisu tak, jak je vylíčil žalobce. Na základě žádosti Města Hodkovice o změnu druhu pozemků parc. 206 o výměře 79 m² a parc. č. 115 o výměře 4 m² na druh pozemku ostatní plochy, způsob využití ostatní komunikace, doložené rozhodnutím Městského úřadu Hodkovice nad Mohelkou, silničního správního úřadu, č.j. hso/4145/2008, ze dne 14. 10. 2009, jehož součástí byl geometrický plán č. č. 348-252/2008, a sdělením Městského úřadu Hodkovice nad Mohelkou, stavebního úřadu, č.j. sú-/2012/J-328 ze dne 4. 5. 2012, provedl katastrální úřad změnu údajů katastru nemovitostí u předmětných pozemků. Změna údajů spočívá v tom, že pozemky ve spoluvlastnictví žalobců v k.ú. Záskalí, konkrétně pozemek parc. č. 206 o výměře 260 m², způsob využití zastavěná plocha a nádvoří, je evidován jako rozdělený na pozemky parc.č. 206/1 o výměře 255 m², způsob využití zastavěná plocha a nádvoří, a pozemek parc.č. 206/2 o výměře 4 m², způsob využití ostatní plocha, ostatní komunikace; a pozemek parc.č. 115 o výměře 1379 m², způsob využití zahrada, je evidován jako rozdělený na pozemky parc.č. 115/1 o výměře 1300 m², způsob využití zahrada, a parc.č. 115/2 o výměře 79 m², způsob využití ostatní plocha, ostatní komunikace. Žalovaný provedení popsanych změn do katastru nemovitostí žalobci oznámil listinou ze dne 22. 5. 2012, č.j. Z-5993/2012-605, označenou jako oznámení o provedení záznamu do katastru nemovitostí.

Soud se nejprve zabýval povahou úkonu žalovaného katastrálního úřadu, v němž žalobci spatřovali nezákonný zásah. Ačkoli bylo žalobcům oznámeno listinou ze dne 22. 5. 2012, č.j. Z-5993/2012-605, že v katastru nemovitostí došlo k provedení záznamu do katastru nemovitostí, o záznam do katastru nemovitostí ve smyslu § 7 odst. 1 zákona o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem se nejednalo, v tomto směru se soud ztotožňuje s argumentací žalovaného v jeho vyjádření k žalobě. Činnost žalovaného katastrálního úřadu je potřeba posuzovat podle skutečného obsahu úkonu a podstaty změn, ke

kterým činností žalovaného v katastru nemovitostí došlo, nikoli pouze podle označení listiny, kterou byli žalobci o provedené změně v katastru nemovitostí vyrozuměni.

Podle § 7 odst. 1 zákona o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem se vlastnická a jiná věcná práva k nemovitostem, která vznikla, změnila se nebo zanikla ze zákona, rozhodnutím státního orgánu, přiklepením licitátora na veřejné dražbě, vydržením, přírůstkem a zpracováním, zapisují záznamem (dále jen "záznam") údajů na základě listin vyhotovených státními orgány a jiných listin, které podle zvláštních předpisů potvrzují nebo osvědčují právní vztahy, do katastru. Práva, která se do katastru zapisují podle § 1 odst. 2 cit. zákona na základě zvláštního zákona, se zapisují způsobem obdobným záznamu.

Do katastru nemovitostí se ale nezapisují pouze právní vztahy podle zákona o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem (ať již ve formě záznamu či vkladu), či jejich možné dotčení (ve formě poznámky značící skutečnosti nebo poměry vztahující se k nemovitosti nebo osobě, nemající vliv na vznik, změnu nebo zánik práva).

Podle § 5, § 6 katastrálního zákona se do katastru nemovitostí zapisují i jiné údaje, neboť katastr nemovitostí není jen souborem údajů o právních vztazích, ale souborem všech údajů o nemovitostech, zahrnující jejich soupis a popis a jejich geometrické a polohové určení, tak je vymezeno v první části katastrálního zákona. Mezi jiné údaje o nemovitostech je třeba řadit i údaje o druhu pozemků a výměře parcel, které jsou v katastru evidovány podle § 3 písm. b) katastrálního zákona, a to v souboru popisných informací katastrálního operátu podle § 4 odst. 2 písm. b) katastrálního zákona. Podle § 8 odst. 1 písm. d) a f) vyhlášky č. 26/2007 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů, (katastrální vyhláška), se mezi údaji o parcele (tj. pozemku, který je geometricky a polohově určen, zobrazen v katastrální mapě a označen parcelním číslem) zapisuje také výměra parcely a druh pozemku a způsob využití pozemku (dle bodů 1 a 2 přílohy této vyhlášky).

Z uvedeného pak plyne, že nikoli každá změna údajů učiněná v katastru nemovitostí se nutně dotýká změny právních vztahů a znamená zásah do právních vztahů k nemovitostem. V souzeném případě provedená změna v katastru nemovitostí spočívala v evidenci pozemků ve vlastnictví žalobců dosud evidovaných jako jediná parcela v jejich evidenci jako parcel dvou, když jen u části parcel došlo ke změně údaje o druhu pozemku a způsobu využití pozemku. Je zřejmé, že provedenou změnou došlo ke změně jiných údajů katastru nemovitostí ve smyslu § 6 katastrálního zákona, nikoli k záznamu o vzniku, změně či zániku vlastnických práv žalobců ve smyslu § 7 zákona o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, jak se žalobci domnívají. Odkaz žalobců na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č.j. 7 Aps 3/2008-98, www.nssoud.cz, je nepřipadný, pokud jím žalobci argumentují ve smyslu, že v jejich případě došlo k nezákonnému zásahu v podobě nezákonného záznamu do katastru nemovitostí.

Soud se tedy zabýval tím, zda zápis jiných údajů a jejich změn dle § 6 katastrálního zákona, v konkrétním případě změna údajů o parcelách spočívající v zápisu jediné parcely jako dvou samostatných parcel ve spojení se změnou údaje o druhu pozemku a způsobu

využití u nově evidované parcely, může představovat zásah správního orgánu ve smyslu § 82 s. ř. s.

Veden úvahami Nejvyššího správního soudu v shora cit. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č.j. 7 Aps 3/2008-98, a rozsudkem ze dne 26. 1. 2012, č.j. 4 Aps 4/2011-68, (v němž Nejvyšší správní soud prezentoval závěr, že poznámku do katastru nemovitostí je třeba považovat za úkon katastrálního úřadu, který představuje zásah ve smyslu § 82 s. ř. s.), oba na www.nssoud.cz, dospěl soud k závěru, že i zápis jediné parcely jako dvou samostatných parcel ve spojení se změnou údaje o druhu pozemku a způsobu využití u části parcely (resp. přesněji řečeno u nově evidované parcely) ve smyslu § 6 zákona o katastru nemovitostí představuje natolik intenzivní zásah do právní sféry vlastníků nemovitostí, že se proti jeho provedení mohou bránit žalobou na ochranu před nezákonným zásahem dle § 82 s. ř. s.

Soud předně vycházel z toho, že katastr nemovitostí je ze zákona informačním systémem (§ 1 odst. 4 katastrálního zákona), jehož základní funkcí je poskytování informací sloužících k ochraně práv k nemovitostem, pro daňové a poplatkové účely, k ochraně životního prostředí, zemědělského půdního fondu, pozemků určených k plnění funkcí lesa, nerostného bohatství, kulturních památek, pro rozvoj území, k oceňování nemovitostí, pro účely vědecké, hospodářské a statistické [§ 1 odst. 3 písm. a) katastrálního zákona]. Každý má veřejné subjektivní právo na to, aby právní vztahy k nemovitostem a údaje o nemovitostech v katastru nemovitostí, které se ho přímo dotýkají, byly zapsány a vedeny v souladu se zákonem. Dojde-li při správě katastru nemovitostí ze strany katastrálního úřadu k pochybení, může to mít pro dotčené subjekty nepříznivé důsledky, protože ostatní subjekty z údajů katastru nemovitostí vycházejí při své činnosti. Tento závěr nelze omezit jen na pochybení katastrálního úřadu ve vztahu k zápisům právních vztahů k nemovitostem. Údaj o výměře parcely a druhu pozemku a způsobu jeho využití je údajem katastru nemovitostí velmi důležitým, neboť se jedná o údaj podstatný nejen při soukromoprávních úkonech spojených s nemovitostmi (např. při prodeji, pronájmu, atd.), ale z těchto údajů o výměře a druhu pozemku a způsobu jejich využití vycházejí i orgány státní správy při své činnosti, např. orgány daňové správy pro daňové a poplatkové účely (dle § 2 odst. 1 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, jsou předmětem daně z pozemků pozemky vedené v katastru nemovitostí, když druh pozemku je údajem, od něhož se odvíjí sazba daně, a výměra pozemku se odráží v základu daně), stavební úřady, apod. Nesprávný údaj o výměře parcely a druhu pozemku a způsobu jeho využití tedy může významným způsobem zasáhnout do právní sféry vlastníka pozemku a může se proto pochybení katastrálního úřadu při zápisu tohoto údaje či změně zápisu bránit jako nezákonnému zásahu správního orgánu zásahovou žalobou ve smyslu § 82 s. ř. s.

Obdobně jako Nejvyšší správní soud v již zmíněném rozsudku ze dne 26. 1. 2012, č.j. 4 Aps 4/2011-68, zvažoval soud i v souzeném případě, zda v úvahu nepřipadá jiný právní prostředek, kterým by se žalobci mohli domáhat ochrany proti tvrzenému zásahu žalovaného. Zde se nabízí institut opravy chyby v katastrálním operátu dle § 8 katastrálního zákona, konkrétně oprava chybného údaje katastru nemovitostí vzniklého zřejmým omylem při vedení a obnově katastru podle § 8 odst. 1 písm. a) cit. zákona. Shodně se závěry Nejvyššího správního soudu má i zdejší soud za to, že v případě, kdy se žalobci dovolávají posouzení, zda

vůbec listiny katastrálnímu úřadu předložené byly způsobilé k zápisu změny jiných údajů v katastru nemovitostí, nejedná se o případ zřejmého omylu při vedení katastru nemovitostí a institut opravy chyby katastru ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona není tím právním prostředkem ochrany, kterého by v konkrétním případě měli žalobci využít namísto zásahové žaloby u správního soudu. Podle přesvědčení soudu tak nebylo na místě podanou žalobu odmítnout pro nepřípustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 85 s. ř. s.

Soud se tedy věcně zabýval tím, zda při vyznačení změny v evidenci předmětných parcel žalobců jako dvou parcel a při vyznačení změny údaje o druhu pozemku a způsobu jeho využití u nově označených parcel, postupoval žalovaný v souladu se zákonem. Nebylo možno odhlédnout od toho, že ve své podstatě se jednalo o uvedení údajů katastru nemovitostí do souladu s tím, že pravomocným deklaratorním rozhodnutím Městského úřadu Hodkovice nad Mohelkou, silničního správního úřadu, byla na vymezených částech pozemků žalobců parc. č. 206 a 115 shledána existence veřejně přístupné účelové komunikace navazující na místní komunikace ve vlastnictví města Hodkovice nad Mohelkou.

Pokud žalovaný provedl změnu jiných údajů v katastru nemovitostí ve smyslu § 6 katastrálního zákona na návrh města Hodkovice nad Mohelkou, a nevyčkal návrhu a souhlasu žalobců jako vlastníků dotčených nemovitostí, zákon neporušil. Podle § 6 katastrálního zákona se zápis jiných údajů a jejich změn provádí na základě a) ohlášení vlastníka nebo jiného oprávněného [§ 10 odst. 1 písm. d) katastrálního zákona], jehož přílohou je rozhodnutí nebo souhlas vydaný příslušným státním orgánem podle zvláštního právního předpisu, je-li takové rozhodnutí nebo souhlas vyžadován, nebo b) rozhodnutí, souhlasu nebo oznámení vydaného příslušným státním orgánem podle zvláštního právního předpisu, který zároveň stanoví státnímu orgánu povinnost zaslat rozhodnutí, souhlas nebo oznámení k zápisu do katastru katastrálnímu úřadu. Soud nesouhlasí s vysvětlením žalovaného, že město Hodkovice nad Mohelkou mohlo být vnímáno jako jiný oprávněný ve smyslu § 2 odst. 1 písm. d) katastrálního zákona. Nelze totiž v jeho případě hovořit o tom, že by bylo oprávněno z jiného práva, které se do katastru vlastnictví zapisuje, neboť právo obecného užívání veřejné cesty (účelové komunikace) se jako veřejné právo do katastru nemovitostí nezapisuje a plyne přímo ze zákona (§ 19 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích). Nelze však pominout, že povinnost státním orgánům zasílat příslušná rozhodnutí, souhlasy nebo oznámení k zápisu do katastru nemovitostí nestanoví jen zvláštní zákony, ale sám katastrální zákon v ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) ukládá obcím povinnost zasílat katastrálnímu úřadu svá rozhodnutí týkající se nemovitostí vydaná při výkonu státní správy v přenesené působnosti. Žalovaný katastrální úřad tak svou zákonnou pravomoc nepřekročil, pokud změnu v jiných údajích katastru provedl nikoli k ohlášení vlastníků předmětných pozemků, ale ve smyslu § 6 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 11 odst. 1 písm. d) katastrálního zákona na základě Městským úřadem Hodkovice nad Mohelkou předloženého rozhodnutí ze dne 14. 10. 2009, č.j. hso/ka/4154/2008/280, jako deklaratorního rozhodnutí silničního správního úřadu vydaného ve smyslu § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích ve spojení s § 142 odst. 1 správního řádu. Tolik k námitce, že změna byla provedena bez vědomí vlastníků předmětných pozemků.

Nyní k posouzení zda rozhodnutí Městského úřadu Hodkovice nad Mohelkou ze dne 14. 10. 2009, č.j. hso/ka/4154/2008/280, ve spojení se sdělením Městského úřadu Hodkovice

nad Mohelkou, stavebního úřadu, č.j. sú-/2012/J-328 ze dne 4. 5. 2012, mohlo být podkladem pro provedenou změnu jiných údajů katastru.

Jak již soud vysvětlil shora, v případě žalobců nedošlo k zápisu do katastru nemovitostí záznamem ve smyslu § 7 odst. 1 zákona o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, proto je třeba odmítnout námitky žalobců, které rozhodnutí Městského úřadu Hodkovice nad Mohelkou ze dne 14. 10. 2009, č.j. hso/ka/4154/2008/280, označují jako nedostatečný podklad pro změny v katastru nemovitostí, protože se nejednalo o rozhodnutí o vzniku, změně či zániku práv dle § 1 odst. 1 cit. zákona.

Zmíněné rozhodnutí Městského úřadu Hodkovice nad Mohelkou ze dne 14. 10. 2009, č.j. hso/ka/4154/2008/280, opravdu ve svém výroku neobsahuje rozdělení pozemků žalobců a rozhodnutí o změně způsobu využití jejich částí. Důvodem pro to je ale deklaratorní povaha tohoto správního rozhodnutí, tj. toto rozhodnutí pouze určuje, že na části pozemků parc. č. 206 a parc. č. 115 (a to části přesně vymezené předmětným geometrickým plánem, na něž výrok rozhodnutí odkazuje a činí jej součástí výroku rozhodnutí) již v minulosti vznikla a stále existuje veřejně přístupná účelová komunikace. Rozhodnutím tak nově žádná změna využití částí pozemků nebyla založena, neboť část pozemků (polohově určených a zaměřených a tedy přesně vymezených právě zmíněným geometrickým plánem) byla již v minulosti užívána k odlišnému účelu než jejich zbytek, a to jako komunikace. Městský úřad Hodkovice nad Mohelkou svou pravomoc nepřekročil, neboť byl jako příslušný silniční správní orgán dle § 40 odst. 5 písm. c) zákona o pozemních komunikacích povolán o sporné povaze komunikace probíhající na pozemcích parc. č. 206 a parc. č. 115 rozhodovat.

Namítají-li žalobci absenci rozhodnutí příslušného stavebního úřadu o změně druhu pozemku s tím, že vydaný souhlas Městského úřadu Hodkovice nad Mohelkou, stavebního úřadu, č.j. sú-/2012/J-328 ze dne 4. 5. 2012, k provedení změny údajů v katastru nemovitostí nestačí, soud uvádí, že v dané situaci k vydání rozhodnutí o změně využití území, které by ve smyslu § 80 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), stanovilo nový způsob využití pozemků a podmínky jeho využití, dojít nemohlo, neboť pro jeho vydání nebyly dány zákonné podmínky, neboť se nejednalo o nový způsob užívání částí pozemků a nové podmínky jejich využití. Právě tuto skutečnost stavební úřad ve sdělení č.j. sú-/2012/J-328 ze dne 4. 5. 2012 vyjádřil, tedy, že není důvod vydávat rozhodnutí v územním řízení, jímž je i rozhodnutí o změně využití území dle § 77 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, a to právě z důvodu již realizované změny.

Soud tak má za to, že pokud žalovaný učinil žalobci napadenou změnu jiných údajů katastru nemovitostí ve smyslu § 6 katastrálního zákona na základě rozhodnutí Městského úřadu Hodkovice nad Mohelkou ze dne 14. 10. 2009, č.j. hso/ka/4154/2008/280, ve spojení se sdělením Městského úřadu Hodkovice nad Mohelkou, stavebního úřadu, č.j. sú-/2012/J-328 ze dne 4. 5. 2012, učinil tak v souladu s katastrálním zákonem a ve smyslu § 31 odst. 4 katastrální vyhlášky, podle něhož se změna údajů o druhu pozemku a způsobu využití pozemku provede na základě příslušných listin až po její realizaci v terénu. Údaje v katastru nemovitostí po provedené změně odpovídají zmíněnému pravomocnému deklaratornímu rozhodnutí o existenci a průběhu účelové komunikace na vymezené části pozemků žalobců (definovaných geometrickým plánem) a druh částí pozemků (označených novými parcelními čísly) a způsob jejich využití má podklad v příslušném správním rozhodnutí a odpovídá

kritériím dle bodu 1. a 2. přílohy katastrální vyhlášky. Úkon žalovaného, v němž žalobci spatřovali nezákonný zásah, tak do právní sféry žalobců nezasáhl. Nezasáhl do jejich veřejného subjektivního práva na to, aby byly údaje katastru nemovitostí, které se jich bezprostředně týkají, vedeny správně. Rovněž nebylo nijak zasaženo do vlastnických práv žalobců bez náhrady, jak namítali, změna údajů katastru nemovitostí se nijak údajů o právních vztazích žalobců k předmětným nemovitostem nedotkla.

Z uvedených důvodů neshledal soud podanou zásahovou žalobu důvodnou a zamítl ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s.

Ve věci bylo rozhodováno bez nařízení ústního jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když všichni účastníci řízení s tímto postupem soudu nevyslovili ve stanovené lhůtě nesouhlas.

Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Ve věci byl úspěšný žalovaný správní orgán, ten však náhradu nákladů nepožadoval, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 12. listopadu 2012.

Mgr. Karel Kostelecký, v.r.
předseda senátu